

Dovolatelce jest přisvědčiti, že i učedníci mohou dostávatí mzdu, aniž by to na jejich učebním poměru něco měnilo. Učedník má však nárok na mzdu jen, bylo-li placení mzdy ujednáno. Neníť podstatnou částí učební smlouvy, by bylo ujednáno placení mzdy učedníku, takže domněnka § 1152 obč. zák. tu neplatí. V souzeném případě však nebylo ujednáno placení mzdy žalobkyni, nýbrž žalovaný Bohumil Š. se zavázal poskytovatí žalobkyni jen byt a stravu. Ježto, jak doveděno, nemá žalobkyně proti žalovaným právní nárok na placení mzdy ani z důvodu učební smlouvy ani z důvodu, že byla u nich děvečkou, na němž žalobu založila, avšak jeho skutkový podklad neprokázala, právem nižší soudy žalobu zamítly.

### Čís. 13482.

**Vyšlo-li za dovolacího řízení na jevo, že jeden ze žalovaných nebyl řádně zastoupen počínajíc prvním rokem, a nebyl-li tento nedostatek v dané lhůtě odstraněn, jest ohledně tohoto žalovaného zrušiti rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením, počínajíc prvním rokem, a prvému soudu uložití, by, pokud jde o tohoto žalovaného, dále jednal a znovu rozhodl.**

(Rozh. ze dne 21. dubna 1934, Rv I 1221/33.)

Žalobce domáhal se na šesti žalovaných zaplacení 12.000 Kč rukou společnou a nerozdílnou. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby. N e j v y š š í s o u d vrátil nejprve spisy k doplnění plné moci podpisem žalovaného Viléma S-a. Plná moc byla vrácena k doplnění právnímu zástupci žalovaných Dr. H-ovi, jenž ji však ve stanovené lhůtě nepředložil. N e j v y š š í s o u d k dovolání zrušil z úřadu pokud jde o žalovaného Viléma S-a pro zmatečnost rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením, počínajíc prvním rokem ze dne 24. srpna 1932 a soudu své stolice uložil, aby, pokud jde o tohoto žalovaného, znovu o žalobě jednal a rozhodl; dovolání ostatních žalovaných nevyhověl. V onom směru uvedl v

### d ů v o d e c h:

K prvnímu roku ze dne 24. srpna 1932 dostavil se za žalované Dr. S., koncipient Dr. O. H-a, advokáta v K. a vykázal se plnou mocí žalovaných. Tato plná moc ze dne 22. srpna 1932, jak dovolací soud nahlédnutím zjistil, byla podepsána jen prvými pěti žalovanými, nikoliv i šestým žalovaným Vilémem S-em. Místo podpisu tohoto žalovaného bylo v plné moci uvedeno »Ing. E. S. als Generalbevollmächtigter des Major Wilhelm S. 1. Vollmacht vom 22. Juni 1929. Ing. Ernst S.«. Tato generální plná moc tehdy připojena nebyla. K příkazu nejvyššího soudu bylo proto nařízeno doplnění plné moci, a to původně předložením generální plné moci Viléma S-a Arnoštu S-ovi. Ježto však z obsahu generální plné moci nebylo zřejmo, zda jí byl zmocněn Arnošt S. Vilémem S-em i ke zřízení advokáta v souzeném sporu, byla plná moc žalovaných vrácena jejich právnímu zástupci Dr. Oskaru H-ovi s příkazem, aby byla doplněna podpisem žalovaného Viléma S-a. Právní zástupce žalovaných

však plnou moc ve stanovené lhůtě nepředložil. K nedostatku plné moci jest podle § 37 c. ř. s. hleděti z úřadu v každém období rozepře. Ježto řádná plná moc žalovaného Viléma S-a pro právního zástupce Dr. Oskara H-a nebyla ve lhůtě k tomu dané předložena, nebyl tento žalovaný ve sporu zastoupen, počínajíc prvním rokem ze dne 24. srpna 1932, a řízení proti němu bylo, počínajíc tímto prvním rokem, zmatečné (§ 477 čís. 5 c. ř. s.). Bylo proto podle § 7, prvního odstavce c. ř. s. a podle § 478 druhého odstavce c. ř. s., pokud jde o žalovaného Viléma S-a, zrušiti pro zmatečnost rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením, počínajíc prvním rokem ze dne 24. srpna 1932 a prvému soudu uložit, by, pokud jde o tohoto žalovaného, dále jednal a znovu rozhodl.

### Čís. 13483.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).**  
**Ve sporu o hodnotu vyšší než 300 Kč není odvolací soud oprávněn konati ústní odvolací jednání podle § 486 c. ř. s. a zrušiti rozsudek prvního soudu podle § 496 čís. 2 c. ř. s.**

(Rozh. ze dne 26. dubna 1934, R I 435/34.)

O k r e s n í s o u d v C h., oddělení pro pracovní spory, uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, řízení doplnil a znovu rozhodl.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní dále jednal a znovu rozhodl.

### D ů v o d y :

Odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudu podle § 496 čís. 2 c. ř. s. přehlédnuv, že jde o rozsudek oddělení okresního soudu pro pracovní spory a že podle § 33 zák. č. 131/1931 ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč má věc před odvolacím soudem býti znovu projednána v mezích návrhů stran obsažených v odvolání. Z toho předpisu, jakož i z dalšího ustanovení § 33 cit. zák., — že o řízení před odvolacím soudem platí obdobně ustanovení civilního soudního řádu o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními (s odchylkami, jež se na tento případ vůbec nehodí), je patrné, že, jde-li o odvolání z rozsudku pracovního soudu, pokud se týče oddělení pro spory pracovní (§ 4 odst. 2 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.), nelze použití ustanovení čtvrté části c. ř. s. (§§ 461—501 c. ř. s.) a že je tu postupovati podle předpisů §§ 226 a násl. c. ř. s. Odvolací soud tudíž pochybil, konal-li ústní odvolací jednání podle § 486 c. ř. s. a zrušil-li rozsudek prvního soudu podle § 496 (2) c. ř. s., ježto obou ustanovení v tomto řízení použil mylně. Byloť povinností odvolacího soudu, by po přednesu stran učinil původní usnesení a připustil důkazy, jež pokládal za potřebné ke spolehlivému posouzení a rozhodnutí sporu, a aby tyto důkazy (pokud zákon nepřipouští odchylky) sám přímo provedl a pak rozhodl rozsudkem. Jde tedy o podstatné vady odvolacího řízení, zabraňující odvolacímu soudu, by napadené usnesení mohl věcně přezkoumati, a proto bylo se usnésti, jak svrchu uvedeno.